

Amigos
de la Ópera
de Vigo

outono lírico 2017

ÓPERA

en **VIGO**

LA SONNAMBULA

V. Bellini

8

outubro
19.30h

teatro Afundación

versión
concerto

TROUBLE iN TAHITI

14

outubro
20.30h

teatro Afundación

unha ÓPERA de
Leonard Bernstein
estrea en Galicia

Entradas xa a venda

PREZOS:

Butaca e central: 24 €

1º anfiteatro: 20 €

2º anfiteatro: 16 €

3º anfiteatro: 12 €

2º e 3º anfiteatro (visibilidade reducida): 6 €

Socios AAOV, 20% de desconto

Duración espectáculo 75 min. aprox.

Amigos
de la Ópera
de Vigo

Presenta:

LA SONNAMBULA

V. Bellini

RIGOLETTO

G. Verdi

5 novembro
19.30h

teatro Afundación

PREZOS:

Butaca e central: 65 €

1º anfiteatro: 55 €

2º anfiteatro: 45 €

3º anfiteatro: 30 €

2º e 3º anfiteatro (visibilidade reducida): 10 €

Socios AAOV, 20% de desconto

Conferencias

ENTRADA LIBRE

Sala de Conferencias do Centro Social Afundación. Policarpo Sanz, 24. Vigo. 20.00 h.

5 de outubro

"Sonambula, pero non parva"

Hugo Felgueres. Especialista en Bel Canto.

*Sala de Conferencias do Teatro-Sala de
Concertos Afundación.

10 de outubro

"Leonard Bernstein. A vangarda dun
clásico"

Alejandro Martínez. Director de Platea
Magazine e presidente de Ópera Aragón.

19 de outubro

"O Anel do Nibelungo e o postmodernismo"

Enrique Gavilán. Profesor Universidade de Bayreuth.

31 de outubro

"Á mantenta de Rigoletto"

José Luis Téllez. Crítico e musicólogo.

7 de novembro

"Heroínas verdianas: Gilda e as súas irmás"

Victoria Stapells e Arturo Reverter. Críticos.

Máis info en amigosoperavigo.com

**Amigos
de la Ópera
de Vigo**

OUTONO LÍRICO 2017

ORGANIZA: AMIGOS DE LA ÓPERA DE VIGO

Xunta Directiva

Presidente: Pedro Pablo Gutiérrez González.

Vicepresidente: Daniel Diz Portela.

Secretaria: Isabel Ávila Terzi.

Tesoureiro: José Grobas Montenegro.

Vogais:

Emilia Díaz Fernández.

Marina Inés Linares Cuerpo.

Daniel Álvarez Vázquez.

PATROCINAN:

CONCELLO DE VIGO

XUNTA DE GALICIA

MECENADO:

MEDIOLANUM BANCO

GADIS

CLÍNICA DENTAL SUSANA SANTEIRO

Imaxe creativa e publicidade:

IdeasPropias Publicidad S.L.

Dirección artística: Daniel Diz Portela

Mais Información: www.amigosoperavigo.com

LA SONNAMBULA

*Ópera de Vincenzo Bellini e libretto de Felice Romani.
Estreada no Carcano de Milán en 1831.*

Amina: Marina Monzó (soprano)
Elvino: Jesús León (tenor)
Conde Rodolfo: Felipe Bou (baixo)
Lisa: Eva Tenorio (soprano)
Alessio: Pedro Martínez Tapia (barítono)
Teresa: Nuria Lorenzo (mezzosoprano).
Notario: Pablo Carballido (tenor)

REAL FILHARMONÍA DE GALICIA

Gaos (coro)

DIRECCIÓN MUSICAL

Manuel Coves

DIRECTOR CORO

Fernando Briones

MESTRE CORREPETIDOR

Carlos E. Pérez

PRODUCCIÓN

Colaboración de Amigos de la Ópera de Vigo e Real Filharmonía de Galicia

LA SONNAMBULA

SINOPSE

Ópera semiseria en dous actos.

Libreto de Felice Romani baseado en *La Somnambule* de Eugène Scribe e Germain Delavigne, e *La Somnambule ou L'arrivée d'un nouveau seigneur* de Eugène Scribe e Pierre Aumer.

Baseado nun vodevil e un ballet de Eugène Scribe (1819 e 1827, respectivamente), *La sonnambula* é un melodrama romántico con todos os ingredientes de intriga amorosa acompañada por elementos oníricos da época.

O somnambulismo como fenómeno clínico, novo na época, orixina o argumento: unha rapariga que padece somnambulismo acaba demostrando a súa inocencia sobre as sospeitas de infidelidade que todos aceptan como certas tras ser descuberta unha noite na habitación dun descoñecido viaxeiro. A inocente Amina aparece ante toda a vila somnámbula, poñendo en perigo a súa vida e atravesando unha fráxil ponte suspendida.

A acción do libreto de Felice Romani está situada nunha pequena vila dos Alpes suízos, nunha época indeterminada, próxima á súa estrea, mantendo aínda algúns usos e costumes propios do Antigo Réxime. Os elementos máis característicos do drama romántico —amores contrariados, aparición é fantasmagóricas, soños etc.— coexisten cunha curiosa incursión científica no mundo do somnambulismo, tratado como pretexto e ao mesmo tempo como fenómeno da patoloxía humana.

Resumo argumental

Acto I

Nunha aldeíña suíza, Amina está a piques de casar con Elvino, un mozo rico propietario dunha facenda do que a hostaleira Lisa está namorada. Chega sen ser recoñecido polos aldeáns o conde Rodolfo, cuxas galanterías cara a Amina provocan os celos do noivo. Pola noite, Amina preséntase somnámbula na habitación do conde e, logo de ser descuberta por Lisa, que dá conta do escándalo a Elvino e á xente da vila, ninguén cre na súa inocencia.

Acto II

Elvino rexeita a Amina e, por despeito, móstrase disposto a casar con Lisa. Rodolfo tenta explicarlle á xente o fenómeno do somnambulismo, pero móstranse incrédulos ata que Amina aparece, somnámbula, cruzando unha fráxil ponte suspendida, xogándose a vida e lamentándose amargamente do abandono do seu prometido. Queda demostrada a súa inocencia e, unha vez esperta, Elvino recóllea entre os seus brazos.

LA SONNAMBULA

È sogno o realtà?

Por Hugo Felgueres

Cando un grupo de empresarios milaneses, encabezados polo Duca Litta, fracasa no seu intento de facerse coa xestión do Teatro Alla Scala, optan por asumir a do veciño Teatro Carcano, nesas datas un rival á altura do templo lírico lombardo, e deciden fichar a un par dos mellores cantantes da época, Giuditta Pasta e Giovanni Battista Rubini. Completan o staff co coreógrafo Henry e o escenógrafo Sanquirico. Xa só queda fornecer o mellor material canoro e para tal fin fíxanse nos, para todos, mellores talentos entre os compositores emerxentes, Donizetti e Bellini.

Ao primeiro encárganlle traballar co libretista Felice Romani para a ópera *Anna Bolena* na inauguración da tempada. Mesmo libretista asignan a Bellini, encargándolles unha ópera para a que estes escollerán o drama de Victor Hugo, *Hernani*.

A traxedia de Hugo estreouse poucos meses antes, o 25 de febreiro de 1830, con grande impacto, xa que, para moitos, esa data quedou como punto de referencia para sinalar o principio do Romanticismo.

Fose como Bellini contaría epistolarmente ao seu amigo Florimo, por querer evitar problemas coa censura; fose polo atraso de Roman, demasiado dedicado á *Anna Bolena*, coa complicada translación a libreto operístico do texto de Hugo; ou fose porque o grande éxito da citada ópera donizettiana, tamén unha traxedia, provocou dúbidas en Bellini sobre a conveniencia de abordar tamén ese xénero; decidírase rexeitar a idea inicial e pasar a un tema menos serio e que tamén parecía convencer á Pasta como desafío para cambiar de rexistro.

Tómase así a trama do ballet-pantomima *La sonnambule, ou l'arrivée d'un nouveau Seigneur*, de Scribe, con música de Hèrold, estreada en París no outono do 27 e que, pola súa vez, se inspiraba na obra teatral *La Sonnambule* do mesmo Scribe en colaboración con Delavigne. O sonambulismo estaba lixeiramente de actualidade, con algúns estudos sobre o tema, e xa apelaba o interese romántico polo descoñecido e o inconsciente, ademais as posibilidades dramáticas estimulaban a Romani e Bellini e motivaban a versatilidade da Pasta.

Bellini non estivera parado mentres esperaba material de Romani para o seu *Hernani* e compuxera varias partes que non dubidaría agora en aproveitar para a nova obra, e mesmo para a seguinte, *Norma*. En calquera caso Bellini empeza a compoñer o 2 de xaneiro de 1831 e o segundo acto compoñerá nas dúas primeiras semanas de febreiro, para estrear o 6 de marzo. Estas urxencias e rapidez distaban moito de ser o que o catanés quería e máis se cabe que o mesmo ano debía entregar *Norma*, estrea o 26 de decembro, para a Scala. Resulta evidente que os resultados de tales urxencias e competencia non puideron ter máis éxito.

Non deixa de sorprenden que entre dous títulos que levarán tan pouco tempo un, *Norma*, relevará a faceta máis dramática e romántica de Bellini, mentres que en *Sonnambula* cristaliza a innata musicalidade do autor, conseguindo unha ópera dos sentimentos na que a melodía é expresión primeira e última; causa e efecto. Unha melodía de tan sublime beleza que pode prescindir de artificios, textos ou teorías, para contaxiar coa maior simplicidade a alma de todo oínte, xa sexa erudito ou iletrado, pero como boa obra mestra conmovendo, en diferentes graos, a ambos, hipnotizados polo poder sedutor da música de Bellini.

A estrea, loxicamente, vai ser un grande éxito, cun teatro cheo no que, entre outros, está o compositor Mikhail Glinka, quen máis tarde escribiría que Pasta e Rubini cantaron cunha entrega absoluta, e contaxiaron o público, no segundo acto, coa autenticidade do seu canto, do seu pranto. Por suposto outras opinións non foron menos eloxiosas entre a crítica que non escatimou eloxios para cantantes e autores. Ese éxito motivou o inusual feito de que xa no mesmo ano se estrease en Londres, no King's Theather, tamén con Rubini e Pasta. A España chegou en 1834 a Madrid e dous anos despois a Barcelona. Desde entón as mellores cantantes quixeron incluír no seu repertorio o papel de Amina, nomes como Malibrán, Tacchinardi-Persani, Viardot, Patti, Tetrizzini, Galli-Curzi, Calas, Sutherland, Scotto, Moffo etc. asociaron a súa arte ao papel da campesiña.

Entre os tenores, despois de Rubini abordaron as dificultades de Elvino nomes como Duprez, Mario, Stagno, Nicolini, Schipa, Kraus, Pavarotti etc.

Para entender o éxito de *La Sonnambula* non se puiden obviar a gran sorte de contar con Pasta e Rubini para os papeis principais.

Giovanni Battista Rubini, alcumado o príncipe dos tenores dotado dunha beleza vocal innata e con especial capacidade para o canto elexíaco e para desenvolverse nas partes máis agudas, co uso do convencional por aquel tempo *falsetto*, foi o tenor favorito de Bellini, e compúxolle papeis, á parte do que nos ocupa, protagonistas en *Bianca e Gernando*, *Il pirata* ou *I puritani*. Con todo, Bellini sempre buscou e incitou o lombardo para que espresese máis a súa capacidade dramática e non o fíase todo á sedución tímbrica e ao patetismo do seu fraseo.

O papel de Amina parecía perfecto para a capacidade expresiva de Giuditta Pasta, quen encubría os seus problemas de entoación e o pouco homoxéneo da voz, coa capacidade de conmoer as audiencias. Das peculiaridades vocais da de Saronno dan mostra clara que lle escribisen ou cantase papeis como os rossinianos de Cenerentola, Tancredi, Semiramide ou a Desdemona, en *Otello*; ademais dos citados de Anna Bolena, *Sonnambula* ou *Norma*.

Unha crítica da época dicía: “Como en *Semiramide*, e no *Tancredi*, así se mostrou a señora Pasta no *Otello*, sempre diferente e sempre ben. Grave e digna raíña no primeiro drama, valente e amante no segundo, ou apaixonada esposa no terceiro; ela parece vestir con natureza calquera personaxe, interpretalos con facilidade e veracidade”.

A suma de todos os factores deron esta obra mestra que hoxe nos ofrece Amigos da Ópera de Vigo. Séntense, reláxense e abran os oídos e a alma. A música hipnotizaraos e seduciraos como leva ocorrendo desde hai case douscentos anos.

Notas para despois da función.

Se, como confío, a vostedes os namorou esta obra, quizais queiran seguir degustando outras versións. Permítanme, por tanto, unhas recomendacións para mergullarse no maremágnum de gravacións de audio e vídeo que circulan, e que lles permitirán prolongar a experiencia sedutora. Se vostede é deses, coma min, que devecen pola cativadora voz de tenor, non podo menos que recomendarlles que escoiten os fragmentos que gravou Perico Schipa. En gravación completa eu non deixaría de escoitar o xuvenil Kraus, nunha gravación de 1961 cunha tamén destacada Renata Scotto. Así mesmo como deixar de gozar da mañá de sol que posuía a voz de Pavarotti na gravación para Decca. Máis recente, o Elvino de Juan Diego Flórez unirao sen dúbida á causa *florezida*.

Tamén sería comprensible quedar subxugado polo papel de Amina e así, á parte da citada Scotto, non debe vostede perderse a versión virtuosística de Joan Sutherland, acompañada de Pavarotti e, por suposto, á reencarnación da Pasta que fai Calas, da que destacaría a gravación en que a dirixe Bernstein na Scala, 1955. Un dos fitos discográficos da historia fonográfica belcantista.

Entre as interpretacións máis destacadas da aria do Conte Rodolfo, destacar as de Tancredi Pasero ou Sesto Bruscantini.

Por último, se vostede necesita dos ollos para apreciar esta partitura, pode optar entre as versións en vídeo do filme que interpretou Anna Moffo, algún “youtube” con Mariella Devia, ou o dvd de Dessay e Flórez desde o Met, a pesar da alteración da esencia da obra que perpetran aquí os responsables escénicos.

LA SONNAMBULA

O libreto de La Sonnambula e o seu tempo

Por Erwin Panzosky

A música de Vincenzo Bellini é marabillosa, dunha beleza tal que case douscentos anos despois de ser composta segue arrebatando o corazón de calquera que pise a face da terra operística. Sería ocioso, pois, tentar afogar en erudición musical unha expresión tan pura de sentimento.

Dediquemos, por tanto, a nosa atención ao libreto de *La Sonnambula*. É obra de Felice Romani, home coa produtividade do seu contemporáneo Dumas, colaborador de Rossini, Donizetti, Bellini e Verdi, nada menos. E gran practicante daquilo que dicía Anatole France de que cando algo estaba ben dito, procedía copialo. E é que o libreto da nosa ópera se inspira no argumento dun ballet composto por Eugène Scribe nuns termos propios dalgunha presentadora de televisión (cousa que repetiu, por certo, con *L'elisir d'amore*). Xa se sabe que, naqueles tempos, o respecto da propiedade intelectual gozaba do mesmo status que a soberanía popular.

Respecto da propiedade intelectual gozaba do mesmo status que a soberanía popular.

A culpa última viría entón, como os nenos, de París, pero dado que Romani é quen figura hoxe no noso programa de man, tomémola con el. Vista cos nosos ollos descridos do século XXI, que viron a Donald Trump chegar a presidente dos Estados Unidos, a historia que tan marabillosamente se nos canta roza o sen sentido. Unha moza que se dedica a camiñar de noite por aí, meténdose no dormitorio equivocado, o cal desata a furia do seu namorado e a condena popular porque é unha fresca, pero que se rehabilita por facer equilibrios inverosímiles na mesma peculiar condición. Todo iso nunha vila dos Alpes Suízos, antes da invención das contas numeradas.

Como recibía o público de 1831 isto? Con alborozo, en Milán e en toda Europa, por onde correu animada polo lume do éxito. 186 veces, nada menos, se representou no Teatro Real entre a súa inauguración e o seu peche en 1925, o cal a situaría no *Top Twenty* da traxectoria do coliseo madrileño. E é que ese era o espírito dos tempos. 1831 é o ano de *La Sonnambula*, pero tamén de *Norma*, *A nosa Señora de París* (igual de inverosímil, a pesar das capas de azucre Disney coas que quedou atrapada na nosa mentalidade colectiva), o *Eugenio Onegin* e o *Boris Godunov* de Pushkin, *Os Príncipes da Torre* de Paul Delaroche, os *Cantos* de Leopardi... Romanticismo pletórico, desencadeado, xentes predispostas a asombrarse por todo e aceptar o inverosímil, porque nada racional nin lóxico pode estragar unha boa historia...

O libreto de La Sonnambula e o seu tempo

E é curioso o contraste destas xentes, fascinadas polas artes, coa técnica do seu tempo. Conviven un mundo novo de vapor e carbón, pragmático e cos pés en terra, cun universo de somnámbulas e condes *noblesse oblige*, trobadores e lánguidas beleza. Nese mesmo ano, o ferrocarril continúa na súa marcha imparable para facer o mundo máis pequeno, Liebig descobre o cloroformo, Darwin parte a bordo do *Beagle*, Daguerre crea o daguerrotipo, Faraday xa traballa na indución electromagnética... e nós cargando con Fernando VII.

Que contraste entre dentro e fóra do teatro! Quizá buscaban nesa fantasía un choque coas súas vidas reais. Ou quizá o crían, quen sabe? O feito é que os trastornos mentais abundan neste período histórico. No teatro, quero dicir. As obras de Donizetti e Bellini saen, facendo contas, a unha escena de tolemia cada 3 óperas (redondeando). Pensemos en Elvira en *I Puritani*, na protagonista de Anna Bolena, en Imogene de *Il Pirata*, varias delas da man de Romani. Ou, por suposto, na tola das tolas, o supremo tabú de *Lucia di Lammermoor*, onde se mesturan trastorno mental e sexo a partes iguais, deixando eterna a gran pregunta: a tolemia sobreveulle antes ou despois?

En *La Sonnambula* algo disto hai tamén. Os ataques de somnambulismo de Amina permiten facilmente *épater le bourgeois*, unha señorita en camisón que se mete na habitación dun home. E que señorita, nada menos que a gran Giuditta Pasta, unha das raíñas incontestadas dos escenarios! Nunha época timorata e opresiva, estas situacións de incapacidade mental funcionan como eximente, do mesmo xeito que en Dereito Penal. Como está fóra de si, pode levar a cabo condutas contrarias á moral do seu tempo. A visita de Amina sería, así, o equivalente a unha cupletista ensinando o nocello ou a Rocío Jurado co seu escote de 1974, unha transgresión diante dos fociños da censura, provocando o escándalo e a delicia da concorrència. Esta debilidade mental da muller perdurou longo tempo. Ata poderíamos lembrar que seguía viva no século XX, cando Agatha Christie xustificou na amnesia a súa misteriosa desaparición en 1926 e se deu por boa a explicación.

En canto a Elvino, Freud fregaríase as mans se conseguise tombalo no diván. A el e ao resto de tenores desta época, porque gozan de tan escasa paciencia que só poden entenderse se os vemos como atormentados polos seus complexos e as súas inseguridades. É difícil ser máis heteropatriarcal ca eles, levados polos celos, a súa mente completamente nubrada ante as luces da razón, representadas neste caso polo conde. Non debería estrañarnos, nun momento de masculinidades exacerbadas, fillos de Byron e de Shelley dispostos a morrer e a matar por facerse o macho.

Quizá eran así de crédulos e nós contemplámoslos desde a atalaia da nosa superioridade. Superiores? En 2012 recadou máis de 150 millóns de dólares unha andrómena onde o público cría cos ollos pechados que Brancaneves, Kristen Stewart, era máis fermosa cá raíña, Charlize Theron. Cal das dúas épocas é a crédula?

Gozar da música e sorrían co libreto.

Marina Monzó (soprano) Amina

A soprano Mariña Monzó nace en Valencia en 1994. Aos 4 anos inicia os seus estudos de piano e, máis tarde, de frauta traveseira e canto no conservatorio. Durante esa época formou parte do coro de nenos do Palau de Les Arts. Actualmente estuda no Conservatorio Superior de Música de Valencia.

Realizou diferentes masterclasses con mestres da talla de Mariella Devia, Isabel Rey, Juan Diego Flórez, Daniela Dessi, Alberto Zedda, Ana Luisa Chova ou Enedina Lloris, entre outros.

Mariña Monzó actuou como soprano solista en oratorios como *Exultate Jubilate* de W. A. Mozart, *O Mesías* de Haendel, *Requiem* de Bob Chilcott, *Carmina Burana* de Carl Orff.

En setembro de 2015 ten lugar a súa presentación no Teatro Real de Madrid, nun concerto onde compartiu escenario con artistas da talla de Juan Pons, Gregory Kunde, Carlos Álvarez, Norma Fantini, Carlo Colombara, Silvia Tro, Aquiles Machado, Nancy Fabiola Herrera ou Isabel Rey, entre outros.

En 2016 fixo o seu debut na tempada de ópera de Bilbao co rol de Amina, da ópera *La Sonnambula* de Bellini. Ese mesmo ano forma parte da Accademia Rossiniana de Pésaro co Mestre A. Zedda e debuta en *Il viaggio a Reims* (co rol de Contessa de Folleville) no Rossini Opera Festival. Grazas ao éxito obtido, foi convidada a participar na edición de 2017 do Festival Rossini con *La Pietra del Paragone*.

Así mesmo, foi convidada por Juan Diego Flórez para actuar con el nalgúns concertos conmemorativos polos seus 20 anos de carreira, como os que tiveron lugar en Pésaro e no Teatro Real de Madrid.

En 2017 debuta nas tempadas do Teatro de la Zarzuela de Madrid, coa ópera *Le Cinesi* en coprodución coa Fundación March; no Teatro Filarmónico de Verona repetindo como Contessa dei Folleville en *Il Viaggio a Reims* e no Festival de Ópera Alfredo Kraus das Palmas de Gran Canaria, co rol de Sophie en *Werther*.

Na tempada 2017/18 debutará nas tempadas de ópera da Coruña (Óscar, de *Ballo in Maschera*), de Amigos da Ópera de Vigo (*La Sonnambula*), Omán Royal Opera House (*L'occasione fa il ladro*) e Teatro Real de Madrid (Inés, de *La Favorita*). Ademais, regresará ao escenario do Teatro de la Zarzuela co rol protagonista feminino de *La Tabernera del Puerto*.

Jesús León (tenor) Elvino

O tenor mexicano Jesús León empezou os seus estudos vocais co tenor cubano Jesús Li. Estudou na Opera Studio da Universidade UCLA, a Solti Accademia di bel Canto, o Instituto de Ópera de Boston e no Programa de Xoves Artistas Domingo Thornton da Ópera dos Ánxeles. Formouse durante dous anos en Italia baixo a dirección da lendaria soprano Mirella Freni, quen lle concedeu a bolsa Nicolai Ghiaurov.

Os compromisos de León durante a tempada 2017-18 inclúen Il Duca en *Rigoletto* (Oper im Steinbruch), Edgardo en *Lucia di Lammermoor* (Florida Grand Opera), concertos de Nadal coa Royal Liverpool Philharmonic Orchestra e o seu papel debut como Ismael en *Nabucco* (Ópera de Niza e Ópera de Toulon).

Outros dos seus compromisos recentes incluíron Romeo en *Romeo et Juliette* (Atlanta Opera), Arturo en *I Puritani* (Maggio Musicale Fiorentino de Florencia), Tebaldo en *I Capuleti e i Montecchi* (Teatro Massimo Bellini de Catania), Elvino en *La Sonnambula* (Teatro Bellini de Catania, Teatro Comunale Mario del Monaco de Treviso, Teatro Comunale Ferrara e Teatro Alighieri Ravenna), Nadir en *Les pecheurs de perles* (Opera de Firenze, Teatro Regio de Parma, Teatro Luciano Pavarotti de Módena, Korea National Opera de Seúl e Daegu Opera House), Paris en *La Belle Helene* (Chatelet Theatre de Paris), Ernesto en *Don Pasquale* (Innsbruck Landestheater), Alfredo en *La Traviata* (Scottish Opera, Dijon Opera, Theatre Caen) e Don Ottavio en *Don Giovanni* (Garsington Opera e Birgitta Festival).

León tamén foi un intérprete activo en concertos e actuou coa Royal Philharmonic Orchestra (*Spirit of Christmas and New Year's Eve gala, New Year's concert*), Birmingham Symphony Hall, Barbican Hall, Wigmore Hall, Orchestra Verdi de Milán (*Requiem de Mozart*) e a Orquestra Sinfónica de Minería (*Romeo et Juliette* de Berlioz).

A súa gravación debut Bel Canto coa Royal Liverpool Philharmonic Orchestra, que inclúe arias de Vincenzo Bellini, Gaetano Donizetti e Giuseppe Verdi, foi publicada en 2015 por Opus Arte.

Felipe Bou (baixo) Conde Rodolfo

Licenciado en Dereito en 1990 e discípulo de Antonio Blancas e Alfredo Kraus, debutou con Marina en Bilbao (1994), e internacionalmente con *Les pêcheurs de perles* en Toulouse (1998). En 2000 participou na produción conmemorativa do centenario de *Tosca* (Roma), xunto a Pavarotti, Domingo e Zeffirelli. Desde entón canta roles como Raimondo de Lucia di *Lammermoor* e Ramfis de *Aida* (Düsseldorf), Frère Laurent de *Roméo et Juliette* (Tokio), Rodolfo de *La sonnambula* (Leipzig), *Don Pasquale* (Madrid), Colline de *La bohème* (Festival de Bregenz), Sparafucile de *Rigoletto* (Teatro Regio de Parma en xira a México, Pequín e Mascate), Ferrando de *Il trovatore* (Festival Verdi de Parma), Creonte de *Medea* (Palermo), Basilio de *Il barbiere di Siviglia* (Wiener Staatsoper), Balthazar de *La favorite* (Santiago de Chile), Wurm de *Luisa Miller* (Nápoles), e Marke de *Tristan und Isolde*, Fasolt de *Das Rheingold* e Filippo II de *Don Carlo* (Oviedo). Recentemente debutou como Enrico VIII de *Anna Bolena* (Tenerife), Laurence de *Roméo et Juliette* de Berlioz (Beirut), Der Tod de *Der Kaiser von Atlantis* (As Palmas) e no rol titular de *The Death of the Bishop of Brindisi* (Madrid/ORTVE). Tamén vén presentándose con éxito como Massimiliano de *I Manasdiei*, Gremin de *Evgeni Onegin*, Oroveso de *Norma*, Séneca de *L'Incoronazione di Poppea* ou Sarastro de *Die Zauberflöte* en teatros e festivais como os de Xénova, Roma, Montpellier, Saint-Denis, Estrasburgo, Sanxay, Niza, Avignon, Orange, Liexa, Zvolen, São Paulo, Piacenza, St. Gallen ou Frankfurt. A súa discografía inclúe *Turandot* e *Gianni Schicchi* (Naxos), e *Merlin* (Decca), en DVD DQ e *Don Giovanni* (Liceu de Barcelona), ademais de versións de Giancarlo del Monaco de *La bohème*, do Teatro Real de Madrid, e *La vida breve*, do Palau de les Arts de Valencia e *Rigoletto*, unha vez máis xunto a Leo Nucci, para ABAO.

Felipe Bou tamén desenvolve variada actividade como concertista, destacando as súas intervencións no Stabat Mater de Rossini no Festival de Saint-Denis París, xunto á Orquestra Nacional de Francia, a *Messa per Rossini* no Festival Radio France-Montpellier, a *Novena Sinfonía* de Beethoven no Palau da Música de Valencia, e *la Damnation* de Faust no Festival de Música de Canarias.

Eva Tenorio (soprano) Lisa

Eva Tenorio nace en Sevilla. Comeza os seus estudos musicais na súa cidade natal nas especialidades de piano e canto. Abandona o seu traballo docente, como mestra de educación musical na súa terra andaluza, para dedicarse exclusivamente á súa carreira artística. Titulada en canto polo Conservatorio de Música Manuel Castelo, de Sevilla. Cursou, ademais, os estudos de piano. Diplomada pola Universidade de Sevilla como mestra de Educación Musical. Canta en diferentes coros de importantes teatros de ópera nacionais como o Teatro da Maestranza de Sevilla, Teatro Real de Madrid e Coro de RTVE. Recibe

clases maxistras de importantes profesionais da lírica como: Plácido Domingo, Teresa Berganza, Carlos Álvarez, Juan Diego Flórez, Mirella Freni na CUBEC, Ileana Cotrubas... Intervén como alumna activa en numerosos cursos de perfeccionamento vocal e formación de repertorio con Ana Luisa Chova, Rubén Fernández Aguirre, Miguel Zanetti, Enrique Viana, Robert Expert, Manuel Cid, Enedina Lloris, Ana María Sánchez.... Curso de Dirección de Coros, realizado en Madrid, organizado por Magistralia núcleo Madrid. En 2010 trasládase a Verona, Italia, onde estuda repertorio coa Pianista Patrizia Cuarta (pianista oficial do Teatro L'Arena de Verona).

Foi finalista no XXV Concurso Internacional de Canto Cidade de Logroño, obtén o Premio ACCESIT para voces femininas. Finalista no Concorso Lirico Internazionale Mediterraneo, celebrado en Bari, Italia. Gañadora do concurso internacional Selezione Voci Liriche, pola Accademia Edizioni Musicali, en Verona, Italia, en outubro 2011. Bolseira para o XIII Ciclo de Jóvenes Cantantes da Asociación Amigos de la Ópera de Madrid, onde ofreceu un recital de ópera, zarzuela e canción española de concerto xunto á Pianista Silvia Mkrtchyan.

Debuta con *Le nozze di Figaro* no Teatro da Maestranza de Sevilla, baixo a batuta de Alain Lombard. As seguintes óperas, *Le Nozze di Figaro* (Susanna), *Rita*, *Acis e Galatea* (Galatea) (Coa Orquestra Barroca Andaluza), *L'elisir d'amor* (Adina e Giannetta), *Rigoletto* (Gilda), *La Bohème* (Musetta e Mimì), *Don Pasquale* (Norina), *Il Barbiere di Siviglia* (Rosina), *Amahl and the night visitors* (Amahl), *Carmen* (Micaela). Musicais, *El Hombre de la Mancha*, *El fantasma de la Ópera*. Zazuelas *La Canción del Olvido*, *La Tabernera del Puerto*, *El Barbero de Sevilla*, *Marina*, *Música Clásica*, *El dúo de la Africana*. Repertorio sinfónico: *Exultate Jubilate* de Mozart, *Requiem* de Mozart, *Misa da Coroación* de Mozart, *Requiem* de Fauré, *Mesías* de Haendel, *Misa Tango Arxentina* de Palmeri, *Carmina Burana* de Orff, *Segunda Sinfonía* de G. Malher (versión para ensemble de Francisco Antonio Moya Rubio), *Amor Brujo* de Manuel de Falla.

Pedro Martínez Tapia (barítono) Alessio

Nace na Coruña en 1984. Comeza os seus estudos musicais de piano á idade de 13 anos, e obtivo o título profesional en 2006 no Conservatorio Profesional da Coruña. Posteriormente trasládase a Madrid para estudar na Escola Superior de Canto, onde obtén o título superior en 2012 sendo alumno de Manuel Cid. Ao longo destes anos foi alumno de P. Carballido, M. J. Ladra, Juan Lomba ou Julián Molina, e recibiu clases maxistras de mestres como Bruno de Simone, Alberto Zedda, E. López Banzo ou Isabel Penagos, entre outros. Complementa a súa formación coa diplomatura en Ciencias da Educación na Universidade da Coruña. Na actualidade é director da Coral Polifónica O Eco.

Traballou en escenarios como o Teatro Colón da Coruña, o Teatro Rosalía de Castro da Coruña, o Palacio da Ópera da Coruña, o Teatro Jovellanos de Xixón, o Auditorio Martín Códax de Vigo, a Catedral St. Martin de Bratislava ou o Academy Theater de Xangai. Resultou semifnalista no IV Concurso Internacional de Música Antiga de Xixón. Cantou a *Misa de Requiem* de G. Faurè, a *Misa da Coroación* de W. A. Mozart, o *Oratorio* de Noël de C. Saint Saens, a *Misa en Sol* maior de Schubert, a *Petite Messe Solennelle* de Rossini, o *Magnificat* de A. Vivaldi, o oratorio *Come ye sons of art* de H. Purcell. En repertorio de zarzuela, interpretou *La Gran Vía* de F. Chueca, *La Rosa del Azafrán* de J. Guerrero, *La Revoltosa* de R. Chapí, *El Barberillo de Lavapiés* de F. A. Barbieri e ofreceu diversos recitais na comunidade galega.

En materia operística, participou como solista en títulos como: *Dido and Aeneas* de H. Purcell, *La Guerra de los Gigantes* de S. Durón, *The Medium* de G. Menotti, Inés e Bianca de Marcial del Adalid, *Marina* de E. Arrieta, *Die Zauberföte* de W. A. Mozart, *Il Barbiere di Siviglia* e *Il Signor Bruschino* de G. Rossini, *Lucrezia Borgia* de G. Donizetti, *Gianni Schicchi* e *Madama Butterfly* de G. Puccini ou *Un Ballo in Maschera*, *Rigoletto* e *La Traviata* de G. Verdi. Producións fimadas por E. Sagi, M. Pontiggia, J Font (Els Comediants), X. M. Rabón, C. Juri ou D. Carvajal; e dirixidas por R. Tébar M. Panni, J. Pons, M. Á. Gómez-Martínez, R. Groba ou J. Gómez. Nelas compartiu escenario con artistas da talla de Leo Nucci, Fiorenza Cedolins, G. Kunde, M. J. Moreno, Celso Albelo, Elena Mosuc, Mariella Devia, Mariola Cantarero ou Bruno de Simone entre outros.

Nuria Lorenzo López (mezzosoprano) Teresa

Nace en Vigo, Pontevedra. Licenciada en Canto polo Conservatorio Superior de Música da devandita cidade. Compaxina estes estudos coas clases maxistras da mezzosoprano Helga Mueller Mollinari en Verona, Italia. No ano 2015 recibe a Medalla de Galega Destacada 2014 en recoñecemento á súa traxectoria profesional como cantante lírica e directora de coros. Gañadora do 2.º premio nacional de España no concurso J.J.M.M., 1.º premio de Galicia no concurso Música Xove, 1.º premio á Excelencia Musical na Coruña e o 1.º premio á Interpretación Musical en Vigo así como finalista de varios concursos internacionais. Tamén foi elixida pola fundación Pedro Barrié da Maza para participar no V ciclo de novos intérpretes, no cal resultou finalista. É bolsreira pola Universidade de San Luis (EUA) para estudar interpretación da canción española. Cantou por toda a xeografía española, parte de Europa e fixo unha xira por todo Venezuela cantando nos diferentes teatros do país. A súa carreira profesional divídese en dúas facetas. A de cantante lírica e a de directora coral. No apartado de cantante lírica cantou nos mellores teatros de España: Liceo de Barcelona, Auditorio do Castell de Peralada de Xirona, Bilbao (ABAO) no Palacio Euskalduna e Teatro Arriaga, Teatro de la Zarzuela de Madrid, Palacio da Ópera da Coruña, Palau de la Música de Valencia, Auditorio de Galicia en Santiago de Compostela, Teatro Afundación de Vigo, Auditorio de Roquetas de Mar e Teatro Cuyás de Gran Canaria acompañada das voces internacionais máis relevantes del panorama lírico así como dirixida polas mellores batutas do mundo. En ópera e zarzuela debutou os seguintes roles: (Pepa) na zarzuela *Agua, Azucarillos e Aguardiente*, (Rosalía e dona Elvira) na zarzuela *Las de Caín de Sorozábal*, (Geroma) *La Marchenera* de Moreno Torroba, (paxe) *La Dogaresa* de Rafael Millán, (Dido e Sorceres), en *Dido and Aeneas* de Purcell, (Dorabella) en *Così fan tutte* de Mozart, (Azucena) en *Il Trovatore* de Verdi, (Lola) en *Cavalleria Rusticana* de Mascagni, (Suzuki) en *Madama Butterfly* de Puccini, (Vecchia Madelon e Contessa de Coigny) en *Andrea Chénier* de Giordano, (Flora) en *La Traviata* de Verdi, (3.ª dama) en *Die Zauberflöte* de Mozart, (Mercedes) en *Carmen* de Bizet, (Dangeville) en *Adriana Lecouvreur* de Cilea, (María) en *Le Diable à Seville* de Melchor Gomis, (Ninetta) en *Les Vepres Siciliennes* de Verdi, (The Second Maid) en *Elektra* de Richard Strauss, (monxa enfermeira) *Suor Angelica* de Puccini, (Alisa) en *Lucia di Lammermoor* de Donizetti, (Fata Verde e Cuco) en *La bella dormiente nel bosco* de Respighi, (Imelda) en *Oberto, Conte di San Bonifaccio* de Verdi. En oratorio e música de cámara cantou o *Stabat Mater* de Pergolesi, *Réquiem* de Mozart, *Gloria* de Vivaldi, *Magnificat e Paixón segundo San Mateo* de Bach, *Pequena Misa* de Rossini, *Oda a la Reina Ana* de Haendel e estreou na Catedral de Burgos obras do seu arquivo catedralicio. Estreou en Galicia *The Second Sacred Chorus* de Duke Ellington. Cantou o ciclo de lieder *Eines fahrendengesellen* de Mahler acompañada da Orquestra Filarmónica de Pontevedra.

Pablo Carballido (tenor) Notario

Pablo Carballido del Camino, tenor, profesor de canto e director de coro, realiza os seus estudos no Conservatorio Superior de Música da Coruña onde se gradúa en 2001 na especialidade de canto, baixo o ensino do mestre Antón de Santiago, coas máximas cualificacións e premio extraordinario. É tamén graduado en Artes Aplicadas (escultura), Conservación e Restauración, actividade que compaxina co seu labor musical e docente.

Tras unha intensa actividade concertística na súa época de estudante, participa con diferentes formacións en obras como *Dido and Aeneas* de H. Purcell, *El Barberillo de Lavapiés*, de Barbieri, *La del manejo de rosas* de P. Sorozábal, *Stabat Mater* de Boccherini, *O Mesías* de G. F. Händel, *Le Roi David* de Hönnegger, *Petite Messe Solennelle* de Rossini, *Magnificat BWV 243* de Bach, *Misa da Coroación KV317* de Mozrt.

Participa como solista habitual nas principais tempadas de ópera de Galicia, baixo a batuta de famosísimos mestres e xunto a primerísimas figuras da lírica mundial nos festivais de Amigos da Ópera da Coruña, Amigos da Ópera de Vigo e Festival Mozart.

Realiza a estrea absoluta en recital da ópera *Inés e Bianca* do compositor galego do século XIX Marcial del Adalid, para a Universidade da Coruña, así como a versión concerto como protagonista da ópera *O Mariscal* de E. Rodríguez-Losada no festival Galicia Classics xunto á OSG.

Desenvolveu o seu labor pedagóxico da música e do canto en diversos centros e desde 1999 na Escola Municipal de Música da Coruña como profesor titular de Canto, e director do Coro da Escola.

Imparte habitualmente cursos e seminarios de Canto e Técnica Vocal. Foi mestre de técnica vocal do Coro Universitario da Coruña e do Coro de Cámara Madrigalia.

Director Titular do Coro Infantil e Xuvenil Cantabile desde a súa fundación en 2002, agrupación de gran prestixio na nosa cidade. Xunto a eles, participa asiduamente nos festivais de ópera, en títulos como *La Dolores*, *Tosca*, *Carmen*, *Otello*, *Parsifal*, *La Boheme*... Gravarón a banda sonora da longametraxe de animación *De Profundis*, de Miguel Anxo Prado e Nani García, xunto á OSG. Desde a súa fundación, viaxaron a Pésaro, Roma, Bolonia, Lisboa, Madrid, Viena, Salzburgo, Barcelona, Porto... sendo sempre destacados pola crítica especializada pola calidade do seu traballo vocal e musical. Realizaron xa catro traballos discográficos en solitario e preparan importantes proxectos futuros.

Manuel Coves (director)

Entre os seus traballos operísticos recentes máis destacados inclúense *Don Carlo* en El Escorial e Teatros del Canal, *Otello* no Teatro Principal de Palma de Mallorca, *La Bohème* no Festival de San Lorenzo del Escorial e Palau de Les Arts de Valencia, Recital lírico no Gran Teatre do Liceu con G. Kunde e J. J. Rodríguez, *El caballero de la triste figura* nos Teatros del Canal dentro das actividades do Teatro Real noutros espazos, *Pepita Jiménez* de I. Albéniz no Teatro Argentino de La Plata, *Candide* de L. Bernstein no Festival de Verán do Auditorio de San Lorenzo del Escorial e Teatros del Canal, *Rigoletto* e *Die dreigroschenoper* de K. Weill e *Carmen* no Teatro Julio Mario Santo Domingo de Bogotá. En danza destacaríamos *Sorolla* co Ballet Nacional de España no Gran Teatre del Liceu de Barcelona, *Carmen* coa Compañía Nacional de Danza en Cagliari e Festspielhaus St. Pölten, *Homenaxe a Antonio* co BNE no Teatro de la Zarzuela e nos Teatros del Canal, *El Amor Brujo* coa Fura dels Baus nos Teatros del Canal, *Don Quixote* no Teatre de Sant Cugat, Teatro Arriaga de Bilbao, Carlo Felice de Xénova e Teatro de la Zarzuela de Madrid coa CND e *O Mesías* co Ballet Nacional do Sodre. En zarzuela sinalaríamos *La Malquerida*, *El Caserío*, *La Verbena de la Paloma* e *La Revoltosa* nos Teatros del Canal, Enseñanza libre/*La gatita blanca* no Teatro de la Zarzuela, a antoloxía *Viva Madrid* no Teatro Julio María Santo Domingo de Bogotá, a ROH de Muscat e nos Teatros del Canal de Madrid, *Entre Sevilla e Triana* de P. Sorozábal no Teatro Arriaga de Bilbao, *Amadeus* nos Teatros del Canal, Baluarte de Pamplona e Campoamor de Oviedo, *Luisa Fernanda* no Teatro Julio Mario Santo Domingo de Bogotá ou a recuperación e a reestrea de *Quo Vadis* e *Plus ultra* de R. Chapí.

Os seus próximos compromisos inclúen ópera: *La Sonnambula* coa Real Filharmonía e *El Pintor* (Juan José Colomer - estrea mundial da ópera) dentro das actividades do Teatro Real noutros espazos; ballet: *Romeo & Juliet* con Le Ballet du Grand Théâtre de Genève no Gran Teatro do Liceo, *La viúda alegre* no Teatro Colón de Buenos Aires, *Carmen* na Semperoper de Dresde, *Sorolla* no Teatro Real e *Electra* co Ballet Nacional de España no Teatro de la Zarzuela, *Don Quijote* no Teatro da Maestranza coa CND, así como as zarzuelas *La Malquerida* no Teatro Campoamor de Oviedo e *Luisa Fernanda* no Auditorio de Tenerife.

Entre as orquestras coas que traballou hai que destacar a Tonklünster Orchester, Orquestra Sinfónica de Madrid, Orquestra da Comunidade Valenciana, Orquestra do Teatro Lírico de Cagliari, Orquestra Sinfónica de Bilbao, Orquestra da Comunidade de Madrid, Orquestra Sinfónica do Gran Teatro do Liceo, Orquestra Sinfónica de Baleares, Oviedo Filharmonía, Orquestra de Estremadura, Orquestra Verum, Orquestra Filarmónica de Málaga, Orquestra Estable do Teatro Arxentino, Orquestra Sinfónica do Teatro Nacional de Brasília, Orquestra Nacional de Colombia, a Orquestra Nacional de Ecuador, Orquestra Sinfónica de Loxa e a Xove Orquestra da Comunidade de Madrid.

Fernando Briones (director do coro)

Comeza os seus estudos musicais no Conservatorio Superior de Música da Coruña con Rodolfo García Alonso, onde obtén o Título Superior de Guitarra. Estuda composición co catedrático sevillano José María Benavente, piano con Xavi Barbeta e Dirección de Orquestra na ESMUC cos Mestres Lutz Köhler e Salvador Brotons obtendo as máximas cualificacións. Completa os seus estudos de dirección coral con Maite Oca, Juan Luís Martínez, Josep Ramón Gil-Tárrega, Lluís Vila Casañas, Elisenda Carrasco, Javi Busto, Laslo Heltay ou Martin Schmidt, e de dirección de orquestra con Salvador Mais e Jörg Bierhance no Konservatorium Wien University, Donato Renzetti e Dario Lucantoni na Accademia Musicale Pescarese, ou Miguel A. Gómez Martínez co que, ademais, traballa como asistente.

Forma parte do proxecto coral da Orquestra Sinfónica de Galicia desde os seus comezos dirixindo, entre outros, o Coro Joven co que consegue varios premios en diferentes concursos nacionais.

É director titular da Orquestra e Coro Gaos desde a súa creación en abril de 2009 coa que desenvolve unha intensa actividade concertística, acompañando a un gran número de solistas entre os cales destacan Cristina Gallardo-Dômas, Ainhoa Arteta, Borja Quiza, Celso Albelo, Mariola Cantarero, Juan Jesús Rodríguez ou Francisco Corujo. Así mesmo, obtén o Primeiro Premio no XIII Concurso Nacional de Corais “Antonio José” celebrado en Burgos, o Segundo premio no XXXII Certame Internacional “Villa de Avilés” e no XLV Certame Coral de Ejea de los Caballeros.

En 2014 dirixe a estrea mundial de dúas obras do compositor Simón García no marco do Festival Internacional BASS2014 celebrado en Amsterdam .

Dirixe a Taipei Philharmonic Orchestra e a Taipei Chinese Orchestra, no marco do 2015 TCO International Conducting Competition celebrado en Taipei (Taiwan).

En 2016 e 2017 é convidado pola Orquestra Filarmónica de Pontevedra a dirixir o seu tradicional Concerto de Ano Novo.

En xaneiro 2017 dirixe á South Denmark Philharmonic no marco do 4th Nordic Masterclass for Conductors que se celebra en Sønderborg co M.º Jorma Panula. En maio de 2017 dirixe á Kósovo Philharmonic Orchestra no marco do Festival Remúsica 2017 (Pristina).

Actualmente compaxina a súa actividade coa docencia, na especialidade de Dirección, no Conservatorio Superior de Música da Coruña, así como a de pianista repertorista do barítono Borja Quiza.

REAL FILHARMÓNIA DE GALICIA (plantilla para “La Sonnambula”)

VIOLÍNS I

James Dahlgren
concertino
Adriana Winkler
axuda concertino
Ildikó Oltai**
Elina Viksne
Ilya Fisher
Michal Ryczel
Anna Alexandrova
Claudio Guridi
Yulia Petrushevskaya
Victoria Jurov
Daniel Kordubaylo

VIOLÍNS II

Grigori Nedobora*
Nikolai Velikov**
Irina Gruia
Natalia Cid
Kiyoko Ohashi
Samira Ajkic
Nazaret Canosa (R)
Enrique Roca
Ángela Neto (R)

VIOLAS

Tilmann Kircher*
Natalia Madison**
Oxana Bakulina
Timur Sadykov
Iriana Fernández
Ionela Ciobotaru
Anne Schlossmacher

VIOLONCELLOS

Plamen Velev*
Barbara Switalska**
Thomas Piel
Alejandra Díaz (R)
Carlos García
Millán Abeledo

CONTRABAIXOS

Carlos Méndez*
Alfonso Morán**
Oriol Xicart

EQUIPO TÉCNICO

Coordinadora de actividades: Mariluz González Domínguez
Xefe de estudos da EAEM: Enrique Meyer Pleite
Produción: Esther Calvo Vázquez
Administración: Aurora Díaz Varela
Arquiveira: María del Carmen Lorenzo Vizcaíno
Utiileiro: Francisco Fernández Vázquez

FRAUTAS

Laurent Blaiteau*
Luis Soto**

ÓBOES

Christina Dominik*
Avelino Ferreira (R)

CLARINETES

Beatriz López*
Vicente López**

FAGOTES

Juan Carlos Otero*
Antonio Gómez (R)

TROMPAS

Jordi Ortega *
Alfredo Varela *
Xavier Ramón **
Millán Molina (R)

TROMPETAS

Javier Simó*
Ramón Llátser**

TROMBÓNS

Esteban Méndez (R)
Iago Ríos (R)
Brais Molina (R)

TIMBAL

José Vicente Faus

PERCUSIÓN

Germán Agulló (R)
Pablo Cabanelas (R)

* principal
** copincipal
(R) reforzo

REAL FILHARMÓNIA DE GALICIA
CONSORCIO DE SANTIAGO

REAL FILHARMONÍA DE GALICIA

A Real Filharmonía de Galicia nace da man da Xunta de Galicia en 1996, cunha vocación universal, como a propia cidade onde ten a súa sede, Santiago de Compostela. O Consorcio da cidade de Santiago é o organismo encargado da súa xestión.

Esta orquestra sinfónica, que representa en si mesma o concepto de espírito aberto, conciliador e amable que encerra a música, está formada por cincuenta músicos de diferentes nacionalidades que achegaron a súa experiencia, formación, tradición musical, empeño e ilusión. Xunto a eles, mestres como Helmuth Rilling, o primeiro director titular da orquestra, que achegou a forza e empuxe necesario para iniciar este proxecto; Antoni Ros Marbà, que consolidou a súa traxectoria durante catorce anos e, agora, Paul Daniel, desde xaneiro 2013, novo director titular, tiveron e teñen a responsabilidade de conducir esta formación musical. O seu variado repertorio abarca desde Bach á actualidade; con énfase nos autores do clasicismo vienés e asumindo plenamente a súa responsabilidade de darlles saída ás obras de compositores galegos, de varios dos cales protagonizou estreas absolutas.

Ao longo destes anos a RFG ofreceu máis de 1000 actuacións, coa participación duns 560 solistas de recoñecido prestixio, como Frank Peter Zimmermann, Daniel Hope ou Vadim Repin (violín); Natalia Gutman, Lluís Claret ou Enrico Dindo (violoncello); Joaquín Achúcarro, Rudolf Buchbinder ou Eldar Nebolsin (piano) e cantantes como Teresa Berganza, Thomas Quatshoff ou Matthias Goerne. E dirixírona uns 240 directores da talla de Frans Brüggen, Juanjo Mena, David Afkham, Hansjörg Schellenberger, Josep Pons, Christoph König ou Jonathan Webb, actual director invitado.

A Real Filharmonía de Galicia mantén unha tempada estable no Auditorio de Galicia de Santiago de Compostela, que compatibiliza con xiras e concertos nos escenarios de países como Alemaña, Austria, Francia, Brasil, Arxentina, Cuba e, especialmente, Portugal, ademais das principais cidades españolas e galegas, onde destaca a súa participación na tempada cultural de Vigo.

Co mestre Helmuth Rilling a orquestra gravou as catro primeiras Sinfonías de Schubert, con Ros Marbà un disco dedicado a Joaquín Rodrigo e con Amancio Prada un centrado en compositores galegos. Na discografía da RFG destacan os seus traballos dedicados a Manuel de Falla e Frederic Mompou, publicados en 2009 e a Maurice Ravel, en 2012. En 2013 edita o disco *Variacións*, no que a orquestra e a soprano María Bayo renden homenaxe a Antón García Abril. O seu último CD (2016) recolle tres obras para guitarra (*Concierto de Aranjuez* de Joaquín Rodrigo, *Concierto de Benicàssim* de Leo Brouwer e *Guitare* de Frank Martin), baixo a dirección de Óliver Díaz e Miguel Trápaga á guitarra.

A Real Filharmonía de Galicia traballa por achegar a música clásica a novos públicos, en particular á xuventude e ás familias. Así, celebrou ao redor de 1600 concertos didácticos.

GAOS (coro)

Sopranos

Alba López*
María Cernadas
Beatriz Freijido
Paula Cadahía
Sara Reija
Iria Fernández
Xiana Insua
Charlene Harriwangler
Natalia Vasilchik
Rebeca Lemos
Eugenia Aleksandrova

Altos

Sara Varela*
Sara Gil
Andrea González
Sabela Torres
Helena Mª Fernández
Aine Lineros
Madalyn Harriswangler
Laura Martínez
Ana Carrasco
Penélope di Pietro

Tenores

David Ferreiro*
Miguel Díaz Varela
Miguel Alonso
Ignacio Delgado
Aarón Martínez
Pedro de Castro
Diego Seoane
Miguel Díaz Coira
Carlos Pereira

Baixos

Antonio Facal*
Andrés Caramés
Andrés Rodríguez
Xoel Diamante
Manuel Vázquez
Santi Manteiga
Juan Miragaya
Santiago Lago
Abraio Piñán
Christian Casas
Baruk Domínguez

*Xefes de corda

GAOS (coro)

O Coro Gaos nace en outubro de 2010 como continuación do proxecto da Orquestra Gaos. Está constituído por 55 voces e todos elas teñen unha ampla experiencia en diferentes coros da comunidade. A súa actividade repártese entre o repertorio *a capella* e a música sinfónico-coral, cunha especial énfase na ópera. Preséntase ante o público na inauguración da Cidade da Cultura (Santiago de Compostela), acto presidido por S.S. A.A. R.R. os Príncipes de Asturias.

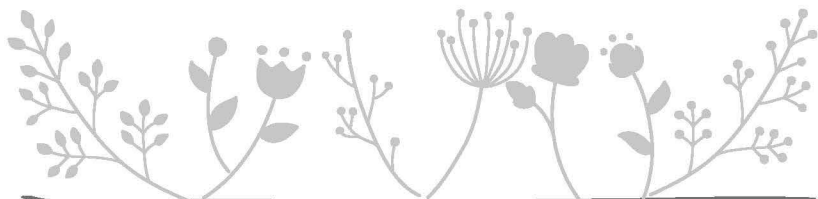
Desde ese mesmo ano participa no Festival de Amigos da Ópera, e posteriormente, na Tempada Lirica da Coruña, traballando en producións como *Falstaff*, *Madame Butterfly*, *Il barbiere di Siviglia*, *Il Trovatore*, *Lucia di Lammermoor*, *L'elisir d'amore*... con importantes batutas, directores de escena e cantantes, entre os que destacan os directores de orquestra Alberto Zedda, Gómez Martínez, Ramón Tébar ou Keri-Lynn Wilson, directores de escena como Gustavo Tambascio, Mario Pontiggia ou Alfonso Romeu, e cantantes como Celso Albelo, Bryn Terfel, Ainhoa Arteta, Gregory Kunde, Juan Jesús Rodríguez ou Marianne Cornetti.

Así mesmo, en 2015 comeza a súa colaboración cos Amigos da Ópera de Vigo e participa nas súas tempadas e producións.

En 2011 e 2012 participa no I e II Ciclo de Catedrais cantando a *Misa de Réquiem* de W. A. Mozart e a *Misa de Gloria* de G. Puccini xunto á Orquestra Gaos con motivo da celebración do 800 aniversario da Catedral de Santiago de Compostela. En 2014 celebra o V aniversario da Orquestra Gaos coa interpretación da *Novena Sinfonía* de Beethoven, e a realización dunha xira por Cataluña destacando a súa participación no 49.º Festival Internacional de canto coral de Barcelona, no Palau da Música Catalá, así como concertos na Sagrada Familia, a basílica do Pi ou o mosteiro de San Cugat.

En outubro dese mesmo ano obtén o Primeiro Premio no XIII Concurso Nacional de Corais Antonio José celebrado en Burgos e máis recentemente o Segundo Premio no XXXII Certame Coral Internacional Villa de Avilés e o Segundo Premio no XLV Certame Coral de Ejea de los Caballeros. En xullo de 2017, participa no 63.º Certame Internacional de Polifonía e Habaneiras (Torrevieja) onde obtén o Premio do Público.

En setembro de 2015 poñen en marcha un novo proxecto: os minigaos, dous coros infantís cos que inculcar desde a base a paixón pola música e o canto coral, e que conta xa con 55 nenas e nenos.

Faite socio!

Apellidos: _____

Nombre: _____

DNI: _____

Domicilio _____

Rúa: _____

nº: _____ Piso: _____ Código Postal: _____

Localidad: _____ Provincia: _____

Teléfono: _____ Correo electrónico: _____

Banco ou Caixa: _____
Oficina: _____
Cidade: _____

Pola presente, rogo a Vostedes sírvanse atender ata novo aviso, e con cargo á miña Contanese Entidade que se indica arriba, os recibos anuais que recibirán de "Amigos de la Ópera", relativos á miña cota de Socio.

Sen outro particular, saúdoos atentamente

Titular/es da conta: _____

[illegible]

Cota anual: 50,00 €

Cubrir e remitir por correo ao apartado de correos 324 de Vigo ou escanear e enviar a info@amigosoperavigo.com

GADIS

*Moi Preto de ti...
e da Cultura*

GADIS participa no mecenado da tempada "Outono Lírico 2017" de Amigos de la Ópera de Vigo

Lleva a la ópera tu mejor sonrisa

Dra. Susana Santeiro
CLÍNICA DENTAL

La cultura es la sonrisa que brilla en todos lados

susanasanteiro.es

Gestionamos
el esfuerzo
y las ilusiones de
nuestros clientes
a través del
cuidado de
sus finanzas.

bancomediolanum.es

